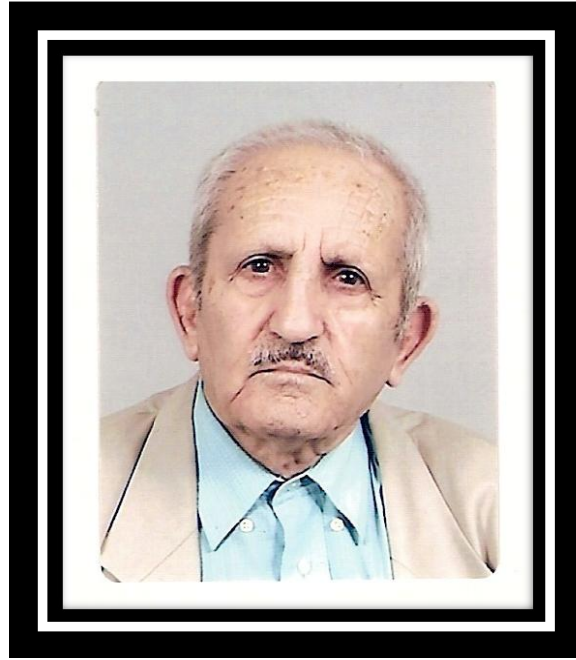

د "وېبښ زلمي" ملي مترقي نهضت
ويارلی غړی

محمد عالم بخرکی

۱۹۲۱ - ۲۰۰۳ م.

ارواښاد محمد علم بڅرکی پیاوړې ملي، ټولنيز، او فرهنگي شخصیت

ارواښاد محمد علم بڅرکی زموږ د هیوادنامتواو پیاوړې ملي، سیاسي، ټولنيز، ادبي او فرهنگي شخصیت زموږ گران هیواد افغانستان دسترو ننگیالیو، میرنیو، توریالیو او اتلانوتاپوې دی. همدوی وو، چې د تاریخ په اوږدو کې یې د بلوسگرو او دښنو گوزارونو پر وړاندې خپلې سینې ډال کړې، او دخپل هیواد د ژغورنې، ملي، سیاسي خپلواکۍ، آزادۍ، سولې، سوکالې، د ملي او ټولنيزو ارزښتونو، دودونو، جالونو، او نورو پیژندنو د دفاع او خونديني لپاره یې په ټوله رښتینولۍ، ټینګ هوډ، او میرانه مبارزه کړې ده، هیواد والو ته یې د ملي یوموتیوالي او هیواد پالنې لوستونه ورکړي دي. تر څنګه یې بیا د کورنیو زور واکانو پر وړاندې د ولسواکې، ملي او سیاسي حقوقو د لاسته راوړنې لپاره قلمي، خیاباني او پارلماني هلې ځلې کړې دي. له دې لامله زموږ رښتیا پال او حقیق هیوادوال د دغو ټولو ملي او تاریخي سترو پر سر بندونو ملي، سیاسي او فرهنگي کارنامو ویاړي، نمانځغونډې ورباندې جوړوي او یادونه یې ژوندي ساتي. یو له دغو تلپاتې او تلوونديو سیاسي، فرهنگي او ملي ستو څخه ارواښاد (محمد علم بڅرکی) وو. چې د ژوند زیاته برخه یې د یوه سیاست پوه، ټولنيز پوه، سیاسي جنګیال، فرهنگپال او وتلي لیکوال او شاعر په توګه د خپل هیواد او هیوادوالو د سر لورۍ او سوکالۍ لپاره ځانګړې کړې او په همدې پاکه مینه یې ډیرې توکيز او مانيز زیانونه او تاوانونه زغملي او گاللي دي.

: ژوند لیک

ارواښاد (محمد علم بڅرکی) د حاجي محمد انور خان زوی دی. په یوه، ملي، سیاسي، ادبي او فرهنگي کورنۍ کې پر (۱۹۲۱) زیږدیز کال د سولې پښتونخوا په گلستان کلي کې زیږیدلی دی. د ده پلرونه او نیکونه د هغې سیمې مخور مشران او خاتان ول. دی د حاجي سعادت خان لمسی، دیار محمد خان کړوسی او د روشنډل خان کودی دی. روشنډل خان د احمدشاه بابا په دربار کې د دفتر مشر وو، او له دې لامله د ((عرض بیګي)) په نامه یادیده. دبڅرکي صاحب کورنۍ داڅکزیو یوه روښانده او مترقي کورنۍ وه، چې تل یې د خپلو خلکو په روزنيزو او ښوونيزو چارو کې کارنده ونډه درلودلې، دوی د مخکښو او میرنیو شخصیتونو په توګه په علمي، ټولنيز، سیاسي، ملي، ادبي چارو او بیا سوداګریو برخو کې ډیر اغیزمن نقش او رول لوبولی دی. دبڅرکي صاحب مور (بي بي امینه) نومیده او د عبدالواحدخان پوليزي لور وه. عبدالواحدخان په ارغستان کې اوسیده او پر خپل وخت د پوهې او نوم وښان څښتن وو، چې له امیر عبدالرحمان خان سره د اړیچ او اختلاف پر بنسټ د کوټې ښار ته شړونې (تبعید) شوې وو. د تکره لیکوال او شاعر ننگیالي بڅرکي لاسوندونو (اسنادو) له مخې بڅرکی صاحب پر (۱۹۲۳) ز. کال په یونیم کلنۍ کې خپله مور له لاسه ورکړه. او پالنه او روزنه یې د انا او نیکه له خوا کیده. خو له بده مرغه پر (۱۹۳۶) ز. کال یې انا د کوټې په ستره زلزله کې وفات شوه. بیا بڅرکی صاحب د خپل پلار او مشر ورور محمدافضل خان په سپارښت له کوټې څخه گلستان ته ولاړ او هلته د ده په ژوند کې یو نوی بدلون راغی. د ده مشر ورور، چې یورویانندی، ملي، ټولنيز او سیاسي مخکښ بلل کیده، دخپلې روزنې او پالنې تر اغیز لاندې راوست او دا لاره یې ور برابره کړه، چې د گلستان په ښوونځي کې خپلې زده کړې پر مخ یوسي. د دوی دکورنۍ یو شمیر غړي لکه عبدالصمدخان او محمدايوب خان اڅکزی نامور سیاسي او ملي شخصیتونه تیر شوي دي او د کانګرس د گوند غړي ول. دوی دخپلو ملي او سیاسي موخو د دودونې او څرګندوې لپاره سیاسي غونډې او بندارونه جوړول او دخلکو په راوښولو کې یې ستر اغیز لاره. نو بڅرکي صاحب یې هم تر اغیز لاندې له تنکۍ ځوانۍ راهیسې سیاسي لاره راخپله کړې وه. دا چې تر لومړني ښوونځي راوروسته ورته په گلستان کې دنورو زده کړو د پر مخبښونې شرایط سم نه ول، نو دخپل پلار په غوښتنه کندهار ته ولاړ او د شالمار په لیسه کې یې د زده کړې کابو تر لاسه کړه. دی د یو غوره او بریالي زده کوونکي په توګه پر (۱۳۱۷) لمريز. کال حربي ښوونځي ته واستول شو، او هلته یې د خپل استعداد په درلودلو سره د پیلوټې په څانګه کې دایتالیا بورس ته ونومول شو، خو له بده مرغه د ده پر ځای بل څوک واستول شو. دی پر (۱۳۱۸) ل. کال طب پوهنځي ته ور وپیژندل شو او هلته یې څلور کاله خپلې زده کړې پر مخ بوتلې. څنګه، چې دی په سیاسي او ټولنيز ډګر کې د آزاد اند او واند څښتن وو، نو ورته خورا گران وه، چې له عسکري شرایطوسره ځان عیار کاندې، دی هیڅکله د انساني او ټولنيزې نیمګړتیاو پر وړاندې بې توپیره پاتیدای نه شو او د انتقاد ګوته یې ورته نیوله، په دې توګه د پوځي زور واکانو نه خوښیده او دې ته اړیست، چې په هغه چوکات کې خپلې زده کړې نیمګړې پرېږي. په پای کې هم د دژوند ستونزو او ناخوالو پسې واخیست او له کابل څخه هند ته ولاړ. له هغه ځایه هم د ډیرو ستونزو او تنګسو له لامله کوټې ته راغی او دغلته یې د خپل مشر ورور محمد افضل خان تر سیوري لاندې څه نا څه یو بې ریغ وپوځه ژوند غوره کړ.

بڅرکی صاحب د خپل ژوند په اوږدو کې تل له ادبي لیکنو څیړنو او پلټنو سره بوخت وو، او له پوهې او ادب سره یې پوره مینه او لیوالتیا درلوده. ده خپله مطالعه لومړي ځل له ناولونو څخه راپیل کړه. د رابرنات ټاګور ناولونه او آثار یې پیدا کړل او په لوستلو یې خپله علمي او ادبي پوهه لوړه کړه، او همداسې یې د ډاکتر اقبال لاهوري کتابونه هم لوستل. خان عبدالصمدخان او محمدايوب خان د مولانا ابوالکلام آزاد د آثارو لوستنې ته ډیر هڅاوه. په دې لړ کې یې د نیاز فتحپوري د نگار د رسنویو لوستلو، پر ذهني او رواني حالاتو دومره اغیز وښانده چې ((مذهب)) نومی کتاب یې را پښتو کړ.

دبخرکي صاحب آثار ، ليکنې او ژباړنې د هيواد دننه اوباندې په يو شمير رسنيو او مهالنيو او په بې شميره کچه په طلوع افغان ، دکندهار اوهيلمنډ په ورځپاڼو او مهالنيو او همدا راز په گهيځ او دکوټې په مجله ، آمو جريده او د احمدشاه بابادعلمي، ادبي ټولني خپرنې اورگان ملي هينداره او نورو رسنيو کې خپرې شوې دي . ، ده دخپل ولس په راويښولو، پرمختگ او ترقي په لاره کې دخپل علم او پوهې په رڼا کې نه ستري کيدونکي هلې ځلې کړي دي

: د ده چاپ شوي او ناچاپ آثار دا دي

. - دښځو تاريخ ته يوه کتنه : خپروونکې داحمدشاه باباعلمي او ادبي ټولنه . پر دې اثر باندې سريزه زمري محقق او پايله ننگيالي بخرکي ليکلې ده

. دحاجي محمد انور خان اشکزي خاطرات : خپروونکې داحمدشاه باباعلمي او ادبي ټولنه . پر دې اثر باندې سريزه استاد حبيب الله رفيع کښلې ده

. - معاصره فلسفه (ژباړه) : خپروونکې داحمدشاه باباعلمي او ادبي ټولنه . پر دې اثر باندې سريزه دوکتور عبدالرشيد جليلي ليکلې ده

. - مذهب (ژباړه) : خپروونکې داحمدشاه باباعلمي او ادبي ټولنه

. - روسي يرغل پر افغانستان : پر دې اثر باندې جعفر خان اشکزي سريزه کښلې ده

. - افغانستان مې حکمراني پارټي : په اردو ژبه

. - ويښ زلميان د افغانستان يو سياسي تحريک : خپروونکې افغاني کلتوري ټولنه په هالنډ کې . په دې اثر باندې سريزه ډاکتر طارق رشاد ليکلې ده

- تاج د رابرنات ټيکور اثر (ژباړه) : خپروونکې کابل پوهنتون . پر دې اثر باندې سريزه عبدالشکور رشاد او پوهاند دوکتور مجاور احمد زيار يادونه ليکلې ده . -

: د سوچه پښتو دوزره (۲۰۰۰) لغاته

- ساتيفک ژوند : - پرييلولوژيکي

The Paul R. Ehrlich, the cold and dark sagan (مسايلو باندې دايمي قواؤ ... (ژباړه

- نړيواله ويره

- ولسي ټوکې

پښتو متلونه

داشعارو ټولگه

پنداو عبرت : دعربي فيلسوفانو د افکارو ټولونه يادابښتونه :

د بيبلوگرافي په توگه په څو ټوکو کې يادابښتونه : د کروڼولوژي په توگه په څو ټوکو کې افغانستان : په انگليسي ژبه دانقلاب تشریح : د دې اثر په اړه بخرکي

صاحب داسې ليکي . (دا د ښاغلي گرین برن ټن کتاب دی ، چې دجهان څلور لوی انقلابونه لکه : دفرانسې انقلاب ، د انگليستان صنعتي انقلاب ، د امریکانقلاب ،

د روسې سوسياليستي انقلاب يې په يوه علمي توگه په کښې څيړلی . (دغه موضوع و ماته په زړه پورې څرگنده سوه ، نومې وغوښتل چې د پښتو کالي په واغوندم او

ويې ژباړم . نوموړی کتاب د پروفيسور گرین ټن يو په زړه پورې شېکار دی ، چې ده په انگريزي ليکلی او په نيويارک کې خپور کړی دی . نوموړی کتاب د تاريخ

(. لوستونکو ته يوه بې سارې ډالۍ گټلای سم . په تيره بيا د هغه افغانانو خوښندو او ورونو لپاره ، چې په انقلابونو کې يوازې سوسياليستي انقلابونه پيژني

(.) په درناوی محمدعلم بخرکی

The cold and the dark the world Nuclear war (سور جنگ (ژباړه

- پښتو انگليسي قاموس : - ماريپچريان : په کوټه

. کې خپور شوی دی

: - انگليسي پښتو قاموس نابشپړ

. - روس کا يرغل : په اردو ژبه په کوټه کې خپور شوی دی . په دې اثر سريزه جعفر خان اشکزي ليکلې ده

... اوداسې يو شمير نور کتابونه

: څېرمه چارې او دندې

کله ، چې پر (۱۹۵۲) ز . کال کې د مارچ پر يوديرشمه دکندهار د ويښ څلميانومديره هيت بنديان شول ، بخرکی صاحب هم د ويښ څلميانو د فعال غړي په توگه پر

(۱۹۵۲) ز . کال د اپريل پر (۱۵ مه) له خپلوملگرو انگار صاحب او حاجي محمد حسين خان سره يو ځای د کندهار په عسکري فرقه کې بندي شو . تر آزاديدو

وروسته د امریکايانو په موريسن- کنودسن کمپنۍ کې کار وکړ . بيا په قادري بس کې د محاسب په توگه دنده پر مخ بوتله . وروسته په ارکوزيا پرزه فروشي کې له

. صوفي ولي محمد خان سره دمحاسب په توگه پر کار بوخت شو

- همدارنگه يې دکندهار داطلاعاتواو کلتور په رياست کې د مطبعې دمدير په توگه ، په کابل کې د اطلاعاتو او کلتور په وزارت کې دپښتو پرمختيا د مدير په توگه ،

خپلې دندې تر سره کړي دي . بخرکی صاحب په پای کې له علامه عبدالحی حبيبي صاحب سره يو ځای په يوه لژومي مکتوب تقاعد ته سوق شو . وروسته د

عبدالهادي خان بهر سره ، چې هغه هم د ويښ څلميانو يو پخوانی غړی وو د غالبيو په تجارت پيل وکړ او پر شخصي کارونو بوخت شو . وروسته ، چې د روسانو نظامي

حمله پر افغانستان پیل شوې، پلرنې ټاټوبي گلستان ته ولاړ او هلته یې دځان لپاره په خپلو متو یو کور جوړ کړ، په گلستان کې له پښتو ادبي بهیر سره یو ځای شو. کهڅه ادبي مجله هم د بخرکي صاحب تر لارښوونې لاندې خپریده. اتر هغه راوروسته د خپل مشر زوي (زمری محقق) په هلو ځلو د دښمارک په هیواد کې میشت شو او هلته یې آمو جریده را منځته کړه، د یادونې وړ گڼم د بخرکي صاحب ډیره مهمه مقاله په دښمارک کې خپره شوه، چې د دښمارکي پروفیسرانو پام یې ځانته ورواړاوه، هغه لیکنه (دښمارکي ژبه د پښتو ترله ده) نومیده. پر نوموړې لیکنه باندې په هغه هیواد کې یو علمي سیمینار هم جوړ شو، وروسته بخرکی صاحب هالند ته ولاړ او د خپل زوی ننگیالي بخرکي په کور کې د خپل ژوند وروستی شپې ورځې پای ته ورسولې.

ښکته، چې بخرکی صاحب د چپ او انقلابي افکارو تر اغیز لاندې وه، د انجمن وطن گوند غړیتوب یې تر لاسه کړ. د هغه گوند موخه او مرام د خلکو خپلواکي او آزادي او انگریزي ضد سیاست وو، انگریزانو هم خپل گوندونه جوړ کړي وو، چې یوه بیلکه یې د مسلم لیگ گوند وو، په هغه وخت کې د انجمن وطن گونداو کانگرس گوند مرام دا وو، چې باید انگریزان یې له قیدو شرطه هندپرېږدي او هندوستان د اسلام په نوم تجزیه نه کړي، بلوخواو پښتنو ته باید خپل حق او آزادي ورکړ شي، خو په دغه مبارزه کې د مسلم لیگ او انگریزانو زور او قدرت زیات وو. نو د انجمن وطن گوند او کانگرس د سختې ماتې سره مخامخ شول. لنډه دا، چې په پای کې مسلم لیگ او انگریزانو هندوستان تجزیه کړ او د مسلمانانو د احساساتو څخه یې گټه پورته کړه او د پاکستان هیواد یې د خپل لاسپوڅي محمد علي جناح په مشرۍ رامنځته کړ، چې له همدغې وخت نه په سیمه کې د غمیزو او ستونزو پړاو پیل کيږي. په دغه وخت کې بخرکی صاحب د انگریزانو له خوا تر څارنې لاندې ټيکاو وموند او له گلستان څخه کندهار ته راغی، او دغلته یې خپله نیاومنه مبارزې پر مخه یوړه.

پر (۱۳۲۵) ل. کال کې د وینې ځلمیانو سیاسي غورځنگ جوړ شو، چې په دې غورځنگ کې ادبي او فرهنگي شخصیتونو زیاتره نقش او اغیز لوبولی دی. دغې غورځنگ په خپل وخت کې د پرمختگ، ترقی، دموکراسۍ، برابری او د ملي گټو د ساتنې بیرغ اوچت ساتلی وو. پر دې تحریک د پښتو ژبې د ادیبانو او پوهانو نقش او اغیز د یادونې وړ دی، همدا لامل وو، چې د دغې غورځنگ وده او پرمختگ په هغه و لایتونو کې، چې زیاتره پښتانه اوسیدل ډیر وه. په کابل کې عبدالروف بینوا گل پاچا الفت، قیام الدین خادم، ارسلان سلیمي، نور محمد ترکی، فیض محمد انکار، غلام حسن خان صافي، صدیق الله رښتین، حاجي محمدانور خان اخکزی د دې غورځنگ له بنسټوالو څخه شمیرل کیدل. او همداسې په کابل، کندهار، ننگرهار او یو شمیر نورو ولایتونو کې د دغې غورځنگ د مشر تابه پلاوي فعال غړي او پلویان دا کسان وو: محمدرسول پښتون، مولوي محمد بهرام خان، علامه عبدالحی حبیبي، عبدالهادي توخي، قاضي عبدالصمد خان، محمد ابراهیم خواخوږی، علامه عبدالشکور رشاد، غلام حسین خان ساپي، غلام جیلاني خان الکوزی، محمدعلم بخرکی، حاجي خدایداد خان، حضرت محمد یوسف آغا، محمد دین ژواک، آغا محمد خان کرزی، محمدحسین خان ریډي، صوفي ولي محمد خان، پوهاند نوراحمد شاکر، شیر احمد خان، حاجي لعل محمد خان، محمد علي خان، فتح محمد خان خټگر، نور محمد خان قاضي خیل، غلام محمد خان پوپل، حاجي محمد آصف خان، ناصر خان لعل پوري، محمد طاهر خان صافي، محمد موسی خان شفیق، نیک محمد خان پکتاني، عبدالعزیز خان، عبدالخالق خان واسعي، محمد رسول خان مسلم، عبدالرزاق خان فراهي، محمد نور خان علم، مولوي عبیدالله خان صافي، گل شاه خان ... صافي، ظهورالله خان همدرد، محمد شریف خان قاضي، عبدالمنان خان دردمن، ملیا آغا، عبدالصمد ولسا، او داسې یو شمیر نور.

د دغې غورځنگ لومړۍ منشي ښاغلی عبدالروف بینوا او آخري یې عبدالرزاق خان فراهي وو. د دې غورځنگ ن خپرونې دا وې: د انگار اخبار، د ولس اخبار، د وینې ... ځلمیانو کتاب او داسې یو شمیر نور.

په رښتیا سره د وینې ځلمیان په غورځنگ کې عالمان، سیاسي، ملي، علمي، ټولنیز، ادبي او فرهنگي شخصیتونه سره راټول شوي وو، چې په ټول هیواد کې یې د خلکو په راوینولو، پوهولو او لارښوونو کې ډیر لوی نقش او اغیز لوبولی دی. او همدارنگه یې د وخت د دولت فکر سیاسي، ملي، ټولنیز، ادبي او فرهنگي موخوته وړ ځیر کړی وو. بخرک صاحب د وینې ځلمیانو د غورځنگ یو مخکښ او فعال غړې وو. ده د خپل غورځنگ د ملي، سیاسي علمي موخو ارمانونو په لاره کې په خپل تو ان سره د خلکو په منځ کې د قدر اوستاینې وړ خدمتونه تر سره کړي دي. د وینې ځلمیان سیاسي غورځنگ د هیواد په ټولو سیمو کې خپل سیاسي فعالیتونو ته دوام ورکړ او دخلکو په راوینولو کې یې خپل اخبار او خپرونې جاري ساتلی وې. لنډه دا چې دغې سیاسي گوند څلور کاله خپل سیاسي فعالیت پر مخ یووړ، چې مرام او موخه یې اصلاحات وو. خو له بده مرغه تر څلورو کالو وروسته د دغه غورځنگ خپرونې وتړل شوې او یو شمیر رهبري غړي یې په پر له پسې توگه بنديان شول. بخرکی صاحب او د ده پلار هم، چې د دې غورځنگ فعال غړي ول د څلور کلو په بند محکوم شول. بخرکی صاحب د دغې غورځنگ د ستونزو په اړه په خپله یوه لیکنه کې داسې کښلي دي:

دا، چې ولې د گوند غړي بنديان سوه وجه یې ښکاره ده، یو خو وینې ځلمیانو سیاسي تجربه نه درلودله او په همدغه نوي غورځنگ کې په سیاسي لحاظ دومره ...)) افراط وو، چې د وخت دولت یې ښه سم دم وار خطا کړ خو پر گوند یې فشار او ضربې واریډې کړې د بل پلوه حکومت هم د سیاسي تحریک سره نابلد وو، تجربه یې نه درلوده نو ډیر ژر وارخطا سو او په زور یې گوتې پورې کړې، گوند او دهغه غړي یې په بې رحمې سره زندانونو کې بنديان کړه، سخت فشارونه یې پر راوستل او له ...)) دولتي پوستونو څخه یې ایسته کړل

کله، چې بخرکی صاحب بندي شو، دی په بندي خانه کې هم له ډیرو ستونزو او تکلیفونو سره مخامخ شوی وو، په دې وخت کې د ده کورنۍ بې سرپرسته کيږي او ډیر سخت او ستونزمن ژوند تیروي، خو د ده میرمن، چې یوه پیاوړې ښځه وه په ډیره میړانه دخپل اولادونوسر پرستي کوي، او د دوی خوراک او پوښاک برابر وي. بخرکی

صاحب هغه ټولنيز شخصيت وه، چې تل يې له خپلو يارانو سره ډيرې بڼې اړيکې لرلې، او په دا وخت کې، چې دی بندي وو، ده د لارې او غورځنگ ملگرو علامه عبدالشکور رشاد او محمد ابراهيم خواخوږي او يو شمير نورو په منظمه توگه د ده احوال نيوه او د ده دکورنۍ سره يې مرستې کولې . بخرکي صاحب وروسته له څلورو کالو له زندان څخه ازادېږي . سره له دې، چې د ده صحي حالات بڼه نه وو او ډير نارغ وو او دخپل کورنۍ د اقتصادي حالاتو د برابرولو په اړه ډير پريشان وو، خو بې له دې، چې استراحت وکړي د خپل ژوند د چارو په سمبالولو يې ځان بوخت کړ . او په څنگ کې يې د هغې يارانو او دوستانو، چې په بنديخانه کې پاتې وو، په منظمه توگه احوال نيوه او له دوی سره يې مرستې کولې، چې دا کار د ده د لوړو اخلاقو او ميړانو، انساني عواطفو او احساساتو ښکارندوی وو . بخرکي صاحب دسياسي حالاتو او د دولت په اهدافو او مقاصدو ډير بڼه پوهيده او په راتلونکي ژوند کې يې د يو مترقي دولت په جوړولو کې خطر ونه احساسول، نو همدا وجه وه، چې ده دخپل کورنۍ او هيوادوالو د ژوند په اړه ډير فکر کاوه ، په همدې خاطر يې خپله ميرمن دې ته وهڅوله ، چې بايد زده کړې تر سره کړي او په ټولنه کې لکه د نورو ښځو په شان په ټولنيزو چارو کې فعاله ونډه ونيسي، وروسته له ډيرو ستونزو د ده ميرمن خپلې زده کړې پای ته ورسولې او د ښوونکې په توگه وگمارل شوه، چې په دې اړه :

بخرکي صاحب داسې وايي :

څه وخت چې د ښځو نهضت راپيل شو ما هم د دې وخت څخه گټه تر لاسه کړه او په کندهار کې د لومړيو ښځو په کتار کې زما ميرمن هم لځ مخې را ووتله او په (...)) (. . . ټولنيزو چارو کې يې خدمت د يوې با سيوادې ښځې په توگه راپيل کړ

دبخرکي صاحب درنه ميرمن (ساجده)نوميده په يوه مذهبي کورنۍ کې لويه شوې وه، په مروجو علومو پوره پوهيده او د قرآن شريف حافظه وه، په ديني علومو کې يوه ممتازه ښځه وه، په دري - فارسي ژبو هم پوهيده . سره له دې، چې زموږ په سنتي ټولنه کې يو شمير ستونزې موجودې وې او دې، خو بخرکي صاحب او د ده کورنۍ د يو روښان ليد خاوندان وو، همدا وجه وه، چې ده خپله ميرمن د ښوونې او روزنې ډگر ته راويسته او خپل توکم او ملگرو ته يې د علمي او منطقي دلايلو پر استناد قناعت ورکړ او ددوی ښځې هم دغې ډگر ته راووتلې او د ښوونې او روزنې په برخه کې يې خپلو فعاليتونو ته دوام ورکړ. بخرکي صاحب د پوهې، علم او لوړو اخلاقو څښتن شخصيت وه، ده د خپلو خلکو دکتو، سولې، سوکالې او نيکمرغې لپاره بې ډاره او په ميړانه مبارزه کړې ده، او پر (۱۹۶۵) ز . کال کې يې ولسي جرگې ته ځان کانديد کړ، خو د وخت دوامکناو په مداخله بريالی نه شو. کله، چې د وخت دولتونو د دموکراسۍ، د بيان د آزادۍ، دمطبوعاتو او د گوندي قوانينو، څرغ پورته کړ، يو شمير گوندونه جوړ شول، له هغې ډلې څخه يو هم د مساوات گوند وه ، چې د محمدهاشم ميوندوال په لارښوونه يې خپل فعاليت پيل کړ . . دی په خپل وخت کې، صدراعظم هم وه . نوموړي علاقه لرله، چې د يوې بشپړې دموکراسۍ پر بنسټ يو حکومت جوړ کړي، نو له دې لپاره يو ټولنيز او سياسي بنسټ ته ضرورت احساسيده، هغه وو ، چې ده د يو شمير ملي، سياسي، ټولنيز، علمي ، ادبي او فرهنگي شخصيتونو سره مشوره وکړه او خپل گوند يې جوړ کړ . پر (۱۳۴۹) ل . کال د سنبلې په مياشت د بخرکي صاحب په کور کې د مساوات د گوند (کنگره) جوړه شوه . په دغه کنگره کې د هيواد نامتوپوهاندو ملي او سياسي مبارزينو، علمي، ټولنيز، ادبي او فرهنگي شخصيتونو لکه : محمدهاشم ميوندوال، محمد هاشم ترکي، علامه عبدالشکور رشاد، علامه عبدالحی حبيبي، محمدابراهيم خواخوږی، عبدالاحد عارض، ابراهيم عطايي، غلام جيلاني الکوزی، فيض محمدانگار، عبدالصمدويسا، محمدعلم بخرکي او داسې ځينو نورو سياسي او پيژندل شويو کسانو په کښې برخه اخيستی وه . په دې کنگره کې په دموکراتيکه فضا کې انتخابات وشول، محمدهاشم ميوندوال د رايو په اتفاق دعمومي منشي او محمد علم بخرکي يې دمرستيال او منشي په توگه وټاکل شول ، او دگوند نوم د مترقي دموکرات (مساوات) گوند په نوم خلکو ته وروپيژندل شو، او خپل مرام يې د مساوات دجريدې (اخبار) په وسيله خپور کړ . محمد هاشم ميوند وال په خپل وخت کې يوپوه عالم، اودروښانه ليدشخصيت وه، او په هيواد کې د بشپړې دموکراسۍ غوښتونکی وه . دی په ملي او بين المللي کچه دنامتو او پياوړي سياستوال د پوره نوم او نښان څښتن وو. د ده ټولنيز او سياسي شخصيت دخلکو او ټولنې په منع کې خپل ځای ځايگی درلود، او ورياندې گران وو. دهيوادوالو په منع کې محبوب شوی وه، همدا وجه وه، چې د وخت دولت دی د صدارت له چوکۍ څخه ليری کړ . په دې وخت کې يو شمير گوند غړو له گونده وتل . او ترينه ولاړل، خو بخرکي صاحب د پخوا په څير ديو بڼه ملگري په توگه له ميوندوال سره خپلې ملي او دموکراتيکې مبارزې ته دوام ورکړ .

پوهانددوکتورمجاور احمد زيار، چې زموږ دهيواديو نوميالی ژبپوهاند، ادبپوهاند، علمي او اکاديميک شخصيت دی، په خپله يو ليکنه کې د بخرکي صاحب د ملي،

سياسي او ادبي شخصيت په اړه داسې وايي :

دا به پر ځای پرېږدو چې ارواښاد محمد علم بخرکي د اشکزي ټبر له يوې يادې ښادې تاريخي کورنۍ سره تړاو لري چې لږ تر لږه تر سترملي اتل عبدالله خان (...)) اشکزي پورې شپږ اووه پښته رانغاړي . سم له لاسه خبره له همدغه ((بخرکي)) راپيلوو چې د خپل مهال تورتمو او سرو سمخو گوتونو ته يې څنگه او څومره زنايي او تودوخي ورڅښلې ده . له ارواښاد بخرکي صاحب سره مې تر يو دوو پلاوو زيات لیده کاته نه وه شوي، خو د ښوونځي او بيا پوهنځي راهيسې يې د ليکنو او ژباړنو يو لېوال اومينه وال پاتې شوی يم او دومره مې پېژاند چې دی زموږ د هېواد له هغو ځلانديو او روښاندو سياسي او بياپرمختلليو، او بل اندو (ډيگر انديشو) سياسي- فرهنگي څېرو څخه گڼل کېده چې يې له تنکۍ ځوانۍ د ژوند تر وروستۍ سلگۍ دخپل هېواد او هېوادوالو ډيرمختگ او پتمن ژوند وژواک لپاره هلې ځلې کړې او په دغه لارکې يې خورا ډېرې سختې سپورې گاللې دي .

د هند د نیمې وچې د پښتنو د ازادپال(انجمن وطن)) گونده رانیولې تر ((وینښ ځلمیانو)) او بیا ((مساوات)) گوند غړیتوب له لارې یې په ډله ییزه مبارزه کې هم، د نورو ډېرو پر خلاف په هماغه سپېڅلې ملي- انساني موخه او ارمان کارنده ونډه اخیستې، بې له دې چې د څوکۍ او پورې تمه او اسره ولري . په تېره په مساوات کې چې میوند وال صاحب یې د خپل صدارت پر وخت بنسټ اېښی وو او تر وزارتونو پورې یې نورته ډېر څه ورکړل .

په وروستیو کې یې د ډنمارکۍ او پښتو ترمنځ د نژدې خپلۍ په تړاو له هاندو هڅو خبر شوم، که څه هم دا د ژبپوهنې او بیا د ساینټیفیکې تاریخي- پرتلیزې او ورسره ورسره فونو- اېټمولوجیکي څانگې سکالو (موضوع) وه، خو دهغه ارواښاد د فرهنګي منډو ترو بنکارندويي یې کوله او په تېره دا چې د د وارو هېوادو او وگړو تر منځ یې د دوستانه اړیکو او پوهاوي لپاره یوه په زړه پورې چاره پرځای کړه .

دگران انجنیر صاحب مسعود منندوی یم چې د هغه ارواښاد په اړه یې بنایسته ډېر څه نوي وړاندې کړل او ماته یې هم ددغه لنډ یادښت ویاړ را په برخه کړ.

((!د هغه ستر انسان یاد دې تلژوندی او تلپاتې وي

پوهاند دوکتور م .ا. زیار

(اکسفورډ (۱۱/۲۰۱۱/۱۱))

پر (۱۳۵۲) ل . کال د سرطان پر (۲۶) نیټه شاهي رژیم له منځه ولاړ او د سردار محمد داود خان په مشرې د جمهوریت اعلان شو . داود خان خپل ملي او مترقي پروگرام د راډیو له لارې خپور کړ، چې په رښتیا سره یو مترقي پروگرام وه . بڅرکي صاحب هم لکه نورو ملي شخصیتونو او گوندونو په توګه دخپل گوند په استازۍ خپل : لیک سردار محمد داود ته واستاوه . د دې لیک متن دا دی :

((!بحضوری عالیقدر رهبر انقلاب ما

بعد ازآداب مخلصانه ؛

محمد علم بڅرکی ولدحاجی محمد انورخان اچکزی بحضورشما چنین عرض دارد

محترما ؛ از اوانیکه رژیم شرافتمند ویا وقار جمهوریت توسط قربانی بی مثال شما ورفقای تان نصیب این کشورگردیده سپاس گزاری آن تا ابد بدوش ما خوا هد بود . ولی نا گفته نباید ماند که غرس این نهال جمهورى بر سر زمینی شده است ، که صد ها سال در آن تخم قبیله پرستی ، نفاق وغیره پا شیده شده ، بوی نفاق ، بعلمی وحتی اجنبی پرستی از آن می آید - اعتراف با ید نمود که نمو این نهال نارس درین سر زمین مشکلاتی بسی دارد ، با ید جمهورى ما یک جمهوریت واقعی ، ملی و دیموکرا تیک با شد. که درآن نما ینده گی روشنفکران وطن نمایان با شد .

با احترام : محمد علم بڅرکی

(ل ۱۳۲۵) (....)

:اویا دا لیکنه گورو

بناغلی رئیس صاحب دولت، ((

! صحت او بریا لیتوب دي غواړم

عرض پا نه : دهغه بې ساري فداکاری په وجه چې تاسو اوستاسوملگرومسلط شاهي رژیم زموږ داوړو څه ایسته کی . زه څه؟ ټول ملت دهغه مننه کوي . دا چې جمهوري رژیم به کله خپله هغه اصلي بڼه موږ ته را وښوي . اوموږ به دخپلو ارزو گانو مستحق کیږو - البته ده دغه اوس وخت تقاضا با ید نه وي ، خو دتیریدونکی (عبوري) او په منځ کي دوره ، چې دشا هی او ائینده جمهوري نظام په منځ کي ده - پر ځینو کسانو په ځانگړې توگه پر ما باندي ډیره گرانه تما مه ده تا سو ته بهتره معلومه ده چې محترم میوندوال زموږ دمترقي ډیموکراټ (مساوات)گوند مشر او عضوه ده . خو کوم وخت چې میوندوال صاحب ونيول سو- تر هغه ډیر پخوا زموږ جمیعت د مترقي ډیموکراټ (مساوات) دپوې اعلامیې په ترڅ کي دافغانستان جمهورى نوی رژیم او ستاسو او ستاسو دملگرو فداکاری یې تائید کړي ده . او خپله همکاري یې در سره اعلان کړې وه - او هغه پلټني چې دداخلې وزارت دگوند په ار شیف کي وکړې داسي څه یې تر لاسه نه کړه ، چې گوند دي دنوي جمهوریت . په خلاف کوم څه تر سره کړي وي .

. او موږ خپل تصویب په شفاف ډول تاسو ته درلیږلی دی

((په در ناوي ،

محمد علم بڅرکی

(۱۱/۹/۱۳۵۲ل)

بڅرکي صاحب په دې لیک کې د خپل گوندپه استازیتوب خپل ملاتړ د داود خان د رژیم نه ، په رسمي توګه، ده ته ورولیږو، چې څو موده وروسته د اطمینان ځواب یې هم تر لاسه کړ. دا هغه وخت دی، چې میوندوال صاحب په یو نړیوال سفر بوخت وه، خو له بڅرکي صاحب سره یې منظم اړیکي لرل. کله، چې دی د داود خان له رژیم څخه خبر شو نو سم له لاسه یې د عراق نه له بڅرکي صاحب سره تماس ونيوه او خپلې مشورې یې ورکړې. وروسته له سفره میوندوال صاحب خپل وطن ته راغی او په

وطن کې يې د داود خان رژيم ټينگ ملاتړ اعلان کړ، او کوشش يې کاوه، چې د داود خان د ملي او مترقي سياست بڼه پلوی وي . خو ديو شمير عواملو پر بنسټ وروسته له يو څو وخته، دی او د ده يو شمير د گوندغوي يې د کودتاچيانو په نوم بندي کړل ، يو له دغو کسانو څخه بخرکی صاحب هم وو . د وخت دولت ډير کوشش وکړ چې پر دوی اسناد را ټول کړي، خو هيڅ څه شې پيدا نه کړل، او وروسته له ډيرو پوښتنو يې بخرکی صاحب آزاد کړ، خو بخرکی صاحب ديو وفاداره ملگري په توگه دخپلو ملگرو او دميوندوال څخه يې په ميرانه دفاع وکړه . دوخت دولت بخرکی صاحب په پرله پسې توگه د تحقيق لپاره راغوبښتو . بخرکی صاحب له دغو تحقيقاتو نه ستړی شو او خپل گران دوست محمد ايوب خان سره يې اړيکې ونيوې او دا ټول داستان يې ده ته تشریح کړ . محمد ايوب خان د سردارمحمد داودخان سره وليدل او د ده په اړه يې پوره معلومات ورکړ، کله، چې داود خان وپوهيده، چې بخرکی صاحب دحاجي محمد انور خان زوی دی او يو ملي او ټولنيز شخصيت دی نو سم دلاسه يې . هغرو مراجع وو ته ، چې دی يې تحقيق ته راغوبښتو دستور ورکړ ، چې نور دی په عذاب نه کړي .

همداسې کله ، چې د نورمحمد تره کي رژيم راغی، بخرکي صاحب د ده رژيم سره خپل ملاتړ اعلان کړ او خپل ملي او ټولنيز موخې او دخلکو ستونزی يې د خپل : استازي په لاس مشر تابه ته ور ورسولې ، خو چا ورته پاملرنه ونه کړه، بيا يې يو ليک وکيښ او نورمحمدتره کي ته يې سيده وروليږه، په دې متن دافغانستان دډيمو کرا ټيک جمهوري انقلابي شورا ريس نور محمدترکی، ( )

د غويي داوومي انقلاب چي يو ملي ډيمو کرا ټيک انقلاب دی - دهيواد ټول مترقي عنا صر په ويا ري . او هيله ځيني لري؛ چي زموږ په گران هيواد افغانستان . کي به دامپريا ليزم او فيوډاليزم کمبله په هر اړ خيزه توگه ورتوله کي

. زه دافغانستان د مترقي سنگر د يوه فرد په توگه چي بې شميره کړاوونه مې په دې لاره کې کاللي دي . تا سو او ستاسو ملگرو ته مبارکي وایم

. او هيله مې داده چي نوی افغانستان دسولي - پرمختگ - ملی پيوستون دلاري مل سي

((په درناوي

محمد علم بخرکی

ل) (۲۳/۲/۱۳۵۷)

دطالبانو په واکمنې کې ، بخرکي صاحب ډيرې هلې ځلې وکړې ، چې په هيواد کې د ټولو افغانانو سياسي شتوالې، ملي هويت او ملي يوالې غښتلی او تضمين شي او زموږهيوادوالوته سوله اوسوکالي ور په برخه شي . ده له يوشميرمهمو اويا صلاحيتو رهبرانو سره، چې د طالبانو په رژيم کې يې ډير لوی نقش درلود دهيواد پر مختلفو سياسي ، ملي ، ټولنيز، علمي، ادبي او کلتوري برخو کې خبرې اترې وکړې . او خپل وړانديزونه يې، چې د نيوکو څخه ډک اړخونه يې هم لرل په ډيره ميرانه دوی ته وړاندې کړل، تر هغه ځايه چې د بخرکي صاحب ملي ، ټولنيز، درونداو سپيڅلي شخصيت دغو رهبرانو ته معلوم وه، دوی د بخرکي صاحب خبرې او وړانديزونه په ډيره سره سينه او ورين تندې واوريدل، او ده ته يې اطمینان ورکړ، چې دشرايطو سره سم هڅه کوو د تاسو ټول انساني، ملي ، اخلاقي او ټولنيز وړانديزونه په پام کې ونيسو. لنډه دا، چې بخرکي صاحب دخپل ژوند تر آخري سلگې پورې د هيواد او هيوادوالو دملي ، سياسي او ټولنيزو گټو په اړه خپل څڅ په ډيره ميرانه جگ کړې دی، او خپل عقايد او نظريات يې په عالمانه او صادقانه توگه په ډير پوخ استدلال او منطق سره خلکو ته، مقاماتو ته، رهبرانو ته رسولې دی . او په دې لاره کې يې بې ډاره مبارزه کړې ده .

بخرکي صاحب په خپل وخت کې ډيرې زياتې ليکنې کړي دي . ده د نثر په برخه کې زيات کار کړی دی، خو تر څنګ يې شعر هم ليکلی دی . دی دشعرونومکمل ديوان لري، چې تر اوسه نه دی چاپ شوی . دی پر (۱۳۲۵) ل . کال کې، چې لا ځوان وه خپل د زړه احساسات او عواطف يې دشعر په ژبه بيان کړي دي . د ده لومړی

شعر دا وو

ساقی راسه ته وماته، دا جام یوسه و خپل خدای ته
امانت یې بیرته ورکه، ورته وایه! اسلام نه سته
هغه جام کې چې اسلام وو، تا ورکړی او وه چاته
تش کیلاس یې دی پرې ایښی، دا دما څه واخله بیرته
: او دشعر نورې بیلگې یې دا دي

ښځه

دجهان په ټول کړو کي چي افضل دی
دادښځي احترام دی چي اکمل دی
دانسان بقا په مورده چي رشتیاسي
دادخورپه مینه وروړگوره اتل سي

چي نغری باندي جوړپړي داخوداده
 دا ددي په مينه ټول بهيراجمل دی
 دغيرت اودعزت محک په دې دی
 هرپښتون دپاکي ميني ټي محصل دی
 دادميني خزانه پرمينه بڼه ده
 چي په مينه دميرمني ، کورعسل دی
 په نړۍ کي غيرتمنده قوم هغه دی
 چي پيغورورته دبنغي لوی اجل دی
 په عزت او عقيدت که ورته گوري
 احترام وپرستش دې ته اټکل دی
 ددنیا په نعمتوکي اول داده
 په بقا کي دبشرمي دااصل دی
 که دټول عالم بنادي سره يوځای کې
 نه بې ټول سي ، نې لنگر، نه ټې بدل دی
 په عزت که ټې څوک پوه نه دی جاهل دی
 جاهل څه؟ چي دی په اصل کي اجهل دی
 پيژندنه دانسان په مينه کيږي
 دادې مينه ترټولو بڼه عمل دی
 انسانان چي سره اوسي مورټې داده
 که دمور عزت څوک نه لري ارزل دی
 چي دخور په مينه څوک پوهيدی نه سي
 انسان نه دی په اصل کي خدل دی
 زه بخرکی يم حيران چي څې وبولم
 ددنیا و ما فيها مي داازل دی

....

اویا:

دعبدالروف بينوا صاحب په یاد
 خا طره د بينوا د ، بينوا
 څوکليدل دي ، ياديدل دي بينوا
 په خوب کې ورغلی وم زيارت ته
 چي زيارت بې زه کوم دبيناوا
 پوښتنه مې د گور وکره دخلکو
 چيري بنخ دی پردیس سوی بينوا
 په افسوس آرمان دې خلکوويله
 دلته بنخ دی پردیس سوی بينوا
 تصورکې سومه غرق دی سو حاض
 په خندا را څخه ولاړی بينوا
 شناخته نه وه جوړه سوې پر مزار
 ديسا را نو کيله من ټ بينوا

شرك دروښنايي سوه په لمبوکې راڅخه ولاړه

***

وږمه وه چې پرباغ به يې هميش خيال او نظرو

وږمه دپسرلي وه په نغموکې راڅخه ولاړه

اوبنکې مې دتنگ پرمخ روڼې ، روڼې روانې دي

ولاړه خاطر سوه په لحظوکې را څه ولاړه

اوبنکه دبانووه دبانو پرسرچي ولاړه

پرخه دکلاب وه په سهارکې راڅخه ولاړه

: په ډير درنښت او ادبي مينه

انجنير عبدالقادر مسعود

بېنوا : پرليکه پښتو نړۍ ~ Online Pashto World : Benawa

19-12-2011